

J. Chr. Jensen: De to Lovforslag, som her er til Behandling, er Kriseforanstaltninger. De bestemmer, at Beboelsesejendomme, som opføres inden 1. April 1933, skal nyde Skattefrihed for den Skat til Stat og Kommune, der hidrører fra Ejendoms-skylden. Jeg vil kalde disse to Lovforslag positive Kriseforanstaltninger, fordi de tager Sigte paa at fremkalde nyt Initiativ paa et Omraade, hvor den økonomiske Depression føles særlig haardt.

Byggeindustrien er jo en af de store Pulsaarer i det økonomiske Samfundsliv, og en Lammelse her vil meget hurtigt forgrene sig langt ud, ja, saa at sige til alle andre Erhvervsgrene. Byggefagenes Omraade er jo ikke blot de Tusinder, man ser paa Byggepladserne, men mange flere, som er beskæftigede omkring paa Værksteder og Fabrikker for Tilberedning af Materialer til Bygningsbrug, men for øvrigt ogsaa i en lang Række andre Virksomheder. Teglværker, Cementstøberier, Kørselsforretninger — alle disse har betydelig Beskæftigelse for Bygningsindustrien, og det samme gælder Skibsfarten, Havnearbejdet, Jernbanerne, og forøget Beskæftigelse i alle disse Erhverv sætter naturligvis Liv i Handel og Omsætning.

Det er derfor meget nærliggende, at Regeringen sætter ind netop her, nu da det Byggeri, som er projekteret paa et tidligere Tidspunkt, er ved at være færdigt og man kan se, at intet nyt sættes i Gang, saaledes at der desværre er Udsigt til Arbejdsløshed for den store Stab af Arbejdere, som beskæftiges i denne omfattende Industri. Man kan jo allerede se Begyndelsen til en meget betydelig Stigning af Arbejdsløsheden her. Derfor er det meget naturligt, at Regeringen har ment, at man ved Lovforslag som disse kunde tilskynde til fornyet Initiativ. Og disse Foranstaltninger træffes jo her paa et Omraade, hvor det ikke koster det offentlige noget at gribe ind, idet man maa forudsætte, at det Byggeri, som eventuelt kommer i Gang, hvis disse Lovforslag op-højes til Lov, ikke ellers vilde komme i Gang. Man kan altsaa sige, at disse Foranstaltninger kun kan være til direkte Fordel for alle Parter og ikke til Udgift for det offentlige. Til Trods for, at disse Forslag altsaa ikke koster noget, tror jeg, at de vil virke meget effektivt; den Erfaring har man for øvrigt gjort ved tidligere lignende Love.

Disse Lovforslag har nemlig haft mange tidligere Forgængere. Alle de tidligere Love paa dette Omraade — og det har jo været mange, lige fra 1916 og op gennem Aarene —

har blot haft to store Fejl. Den ene var, at Staten ved den tidligere Lovgivning ikke gav samme Lettelse i sin Skat, som den krævede af Kommunerne. Det var ikke alene uretfærdigt, at Staten ikke vilde bære sin Del; men det bevirkede samtidig stærk Modvillie hos de kommunale Myndigheder mod disse Foranstaltninger. Den anden Fejl var, at Lovene ikke var obligatoriske indenfor det Omraade, hvor de var gældende; og det bevirkede, at Lovene ikke virkede ens for alle Skatteborgere i de forskellige Kommuner. Disse Fejl, som jeg kalder dem, er i de foreliggende Lovforslag afhjulpnet, og derfor takker jeg de højtærede Ministre, baade den højtærede Finansminister og den højtærede Indenrigsminister, som jo hver administrerer et af disse Lovforslag.

Men der er et andet Punkt i denne Lovgivning, jeg meget gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Som Lovforslagene er fremsat, omfatter de jo kun Boligbyggeriet; og jeg spørger: Er dette rigtigt? Disse Forslag har jo en noget anden Hensigt end tidligere Love paa dette Omraade. Tidligere var Formaalet med disse Love om Skattelempelser jo altid, at de skulde fremme en bestemt Art af Byggeri, Byggeri af Smaalejligheder til Afhjælpning af den Bolignød, som den Gang i saa høj Grad var til Stede. De foreliggende Lovforslag har en ganske anden Hensigt; de har udelukkende, tør jeg næsten sige, til Hensigt at fremme Byggeriet, uanset hvad det er for et Byggeri, at skaffe Arbejde og fremkalde Initiativ.

Er det derfor rigtigt, at man kun lader disse Love være gældende for Boligbyggeriet? Jeg spørger den højtærede Finansminister og den højtærede Indenrigsminister, om de maatte have noget imod eventuelt ved anden Behandling at stille et Ændringsforslag om, at denne Lettelse kom til at omfatte alt Byggeri, baade Boligbyggeri, Byggeri til Fabrikker og anden Byggevirksomhed, som jo dog skaber Arbejde i samme Udstrækning som Boligbyggeri. Jeg tror, en saadan Ændring vilde være af stor Betydning, og vil meget henstille til den højtærede Ministers Overvejelser, for saa vidt der kan skaffes et Flertal derfor i Udvalget, at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Jeg tror i øvrigt, at disse Forslag kan samle alle Partier, saa vist som alle maa have Interesse i, at Beskæftigelsesgraden forøges; og det er jo ene det, der tilsigtes ved disse Forslag. Jeg tror derfor,